

Posudek oponentky diplomové práce

Bc. Eva Fryčová: Fenomén Parukářka. Praha 2022: FHS UK, 121 s.

Studentka Eva Fryčová se rozhodla zkoumat prostor městského parku Parukářka. Svojí práci pojmenovala „Fenomén Parukářka“ a naznačuje tím, že se jedná o svým způsobem ojedinělý ekosystém v prostředí pražské metropole. Cílem práce, podle autorčina záměru, je: „(...) *komplexní popis fenoménu Parukářka a zkoumání tohoto veřejného prostoru jako reálného místa a zároveň jako konstruktů významů a hodnot, které mu uživatelé parku a aktéři připisují.* (s. 12). Nicméně, práce trpí několika nedostatky, jež brání dosažení hlavně druhé části výzkumného cíle.

V teoretické části práce autorka popisuje různé přístupy ke zkoumání městských ekosystémů a nejen jich. Poměrně velkou část teoretického zázemí věnuje také dějinám a zkoumání samotného parku Parukářka. Z širší perspektivy v práci ale chybí literatura, třeba zahraniční, věnovaná studiu podobných problémů. Pro práci by bylo slibnou cestou podívat se, jak ke zkoumání městských zelených prostorů přistupují vědci a badatelé v jiných zemích a městech, jakou metodologii využívají, s jakou teorií pracují, a k jakým závěrům dospívají. Z hlediska diskurzu environmentální krize v práci chybí širší uchopení rolí a funkcí městského parku v době klimatických změn jako je třeba sucho, extrémní teploty apod.

V metodologické části práce autorka uvádí, že využívá tři různé techniky sběru dat v rámci provedeného kvalitativního výzkumu: (nezúčastněné?) pozorování, polostrukturované rozhovory a případovou studii. Není úplně patrné, jak k tomu autorka přistupuje. Nabízí se rámování metodologického přístupu metodou triangulace, jelikož autorka uvádí: „Pro svůj výzkum jsem zvolila více technik sběru dat, především polostrukturované rozhovory, které jsou pro mou práci stěžejní, a dále nezúčastněné pozorování v parku.“ (s. 44). Ale postupně autorka přidává tam také případovou studii jako svůj další metodologický postup. Celkově to vede k metodologickému chaosu v práci a není možné zjistit, zda jedná se pouze o problematický popis a nesprávné používání pojmů nebo dochází k nesprávné práci s metodologií společenských věd.

V práci autorka pracuje většinou s daty, která jsou neanonymizovaná, pokud se jedná třeba o pracovníky městské části Praha 3, což není běžné pro společenskovědní výzkum. Jaký přístup si autorka zvolila, pokud jde o anonymizaci svých dat? Další otázka týkající se etiky výzkumu je deklarované dodržování etického kodexu České národopisné společnosti. Proč autorka využívá kodex oboru, ke kterému diskutovaná práce a obor, v rámci kterého vznikla primárně

nepatří? Dalším problémem badatelského přístupu autorky je to, že není jasné, v jaké roli vystupuje. Jedná se o část, kde uvádí, že doporučuje spolupráci s městskou částí Praha 3 a nekontaktovala jednoho z developerů, protože ji o to prosila radnice Trojky. Developeři ve veřejném diskursu a ve vztahu k veřejným plochám a prostorům mají velmi problematickou roli, nicméně se tímto přístupem autorka stává stranou konfliktu městská část – investor. Pokud to není reflektováno a rámováno jinak, v badatelském postupu by měl vědec/vědkyně mít co nejvíce neutrální postoj a nestávat se stranou konfliktu během samotného výzkumu. Stejně jako není výzkumným cílem hodnotit a doporučovat spolupráci s jakýmkoliv aktérem výzkumu.

Pokud se jedná o empirickou část práce, se bohužel autorka analyticky nedostává k problému konstrukce hodnot a významů parku Parukářka. Sebraná data jsou zajímavá, ale v práci není uvedena hlubší analýza, která by následně vedla k plnějším, vědeckým závěrům. Příklad: „Celkově lze shrnout, že současný stav Parukářky je dotazovanými považován za vyhovující a mobiliář parku za dostačující, což koresponduje s tím, že se na území parku v blízké době neplánují žádné zásadní změny, které by narušily či změnily podobu tohoto místa.“ (s. 85) Bohužel, ale potenciál dat není v práci využitý. V závěru je také minimální práce s odbornou teorií. Práce nezapadá do širšího kontextu podobných studií.

Formálně je práce napsaná dobře a splňuje veškeré požadavky pro kvalifikační práci. Odkazový aparát a odborný jazyk autorka používá náležitě podle pravidel akademické práce.

Diplomovou práci studentky Bc. Evy Fryčové doporučuji k obhajobě a navrhuji známku dobře (9 bodů).

Praha, 5. 6. 2022

Ludmila M. Władyniak, M.A., Ph.D.